

Εισήγηση στην παράσταση του "ΕΣΑΑ" ~~υπό του Γεννησιάρχου Λεμεσού~~
~~κ. Ν. ΠΙΟΥΤΑ στο Ριάλτο Λεμεσού~~ τήν 30ήν Ιανουαρίου 1942
για τα είσιτήρια φτωχών μαθητών Μ. Παιδείας της πόλεώς μας.)

"Η Φωνή της Ελλάδος", δίκπρακτο πατριωτικό δράμα, δικσκευή γαλλικού έργου (του "Σάν βροντήση τὸ κανόνι" τοῦ Λαβεντάν) ἀπ' τὸν φιλόμουσο νέο κ. Νίκο Νικολαΐδην, πού στήν πρωτοβουλία του ὀφείλεται ἡ ἀποψινή παράσταση ὅπως κι' ἡ ἴδρυσις τοῦ "ΕΣΑΑ", Καθώς κι' "ὁ Τσιγγούνης", κωμῳδία μονόπρακτη, συγγραφή τοῦ ἴδιου προοδευτικοῦ νέου, εἶναι τὰ δύο ἔργα πού θά ἴδῃτε ἀπόψε.

Τὸ "ΕΣΑΑ" σκέφθηκε νά δώσῃ αὐτὰ γιά τήν ἔκτακτὴ τους ἐπικαιρότητα, καί πρό πάντων τοῦ πρώτου ἔργου, ὕστερα ~~ἀπὸ~~ ὅσα συνέβησαν ὡς τώρα σχετικὰ μέ τήν τύχη τῆς ἄμοιρης μὰ τρισένδοξης ~~πατρὶδας~~ ^{κι' ὕστερα ἀπ' ὅσα διαβάσαμε σήμεραςτὶς ἐφημερίδες} σχετικὰ μέ τὸ διάταγμα τῆς ἐπιστράτευσης τῶν ἐλεύθερων Ἑλλήνων, πού θά συμπράξουν στὸν ἀγῶνα τῶν συμμάχων γιά τήν ἐπιβράτηση τοῦ δίκιου καί τῆς λευτεριάς.

Ὁ νεαρώτατος Ἑρασιτεχνικός Σύλλογος Ἀποφοίτων Λεμεσού, (ΕΣΑΑ), δέν ὑπόδεχεται βέβαια νά σὰς παρουσιάσει ἐκπλήξεις. Αὐτὸ δείχνει ἄλλωστε ἡ βρεφικὴ ἡλικία τοῦ Συλλόγου, γιατί μόλις τὸν φλεβάρη μπαίνει στὸ δευτέρου του χρόνου. Τὸ ἴδιο δείχνει ἀκόμη κι' ὁ ὄχι ὀλοκληρωτικὸς τρόπος, μέ τὸν ὁποῖον παίρνει τὰ πράγματα ~~μᾶλλον~~ ^{μᾶλλον} σὰν εἶδατε τίς τιμές τῶν είσιτηρίων τῶν διαφόρων θέσεων, ~~ἀλλὰ~~ ^{ἀλλὰ} κι' ἐπιτρέψατέ μου νά μιλήσω ὅ' ἐμπορικὴ γλῶσσα ὅπως ὅλα τὰ εἶδη σήμερὰ ^{ἡμερῶν} καί τὸ εἶδος τῶν θεατρικῶν παραστάσεων ἔπρεπε νά ὑπερτιμηθῇ. Ἄλλωστε ὁ σκοπὸς εἶναι τέτοιος, πού ὅσα κι' ἂν πληρῶσει κανεὶς δέν εἶναι πολλά.

"Ὅπως κι' ἂν ἔχουν αὐτὰ, οἱ λίγοι φιλότιμοι νέοι, πού πρὶν ἓνα χρόνο ἔδωκαν "σάρκα καί ὄστα" σέ κάποιους εὐγενικοὺς πόθους πού λαχταροῦσαν μέσοτους, ἀξίζουν κάθε ἔπαινο.

Χωρὶς καμμιά ἰδιοτέλεια καταπιάστηκαν μ' ἐπίμονο ζῆλο σέ καλλιτεχνικὲς προσπάθειες γιά τήν ἐξυπηρέτηση ἀλτρομιστικῶν σκοπῶν, ὅπως εἶναι κι' ἡ πληρωμὴ είσιτηρίων φτωχῶν μαθητῶν. Κι' ἂν μερικοὶ θά εἶχαν τὴ διάθεση νά ἐπικρίνουν τήν συλλογομανία πού τόσο φουριόσα ἐκδηλώνεται τελευταῖα στήν πόλη μας ἔχω μόνο μιὰν ἀπάντηση νά τοὺς δώσω στήν περίπτωσιν τοῦ (ΕΣΑΑ) *"Honi soit qui mal y pense"*. Γιατί οἱ νέοι αὐτοὶ μέ πίστη στὸν σκοπὸ τους, ἓνα εὐγενικώτατο σκοπὸ, ἀποδύθηκαν ἀμέσως σέ δράσιν. Δέν ἀρνήσθηκαν, ὅπως οἱ πλεῖστοι, στήν σύλληψιν μονάχα "φραίων καί ὑψηλῶν ἰδεῶν".

Δίδουν ἔτσι κι' ἓνα μάθημα σ' ὅσους τοὺς συλλογομανεῖς, ὅτι δηλ. ἡ ἀνσάρκωσις τῆς ἰδέας σέ συγκεκριμένους μορφές ἐνέργειας, σ' ἔργα καί μάλιστα σ' ἔργα καλὰ, αὐτὴ εἶναι πού δίνει στήν ἰδέα τήν πραγματικὴ τῆς ἀξία. Ἀλλὰ κι' ὁ τρόπος ἀκόμη ~~ἀκόμη~~ πού διάλεξαν, οἱ θεατρικὲς δηλ. παραστάσεις, γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ τους σκοποῦ προσθέτει στήν ἀξία αὐτὴ κατὶ περισσότερο, τήν αἰσθητικὴ ἀπόλαυση, τήν αἰσθητικὴ ἀξία. Συνδυασμὸς τοῦ καλοῦ καί τοῦ ἀγαθοῦ. Νά ποῖς ἦταν ὁ λόγος, πού με ἔπεισε νά τολμήσω τὸ τόλμημα, ν' ἀνταποκριθῶ στήν εὐγενικὴ πρόταση τῶν νέων τοῦ "ΕΣΑΑ" ἀναλαμβάνοντας τήν προστασία τῆς ἀποψινῆς παράστασης. Τὸ θεώρησα μάλιστα τιμὴ μου νά συντελέσω, ἂν ἦταν δυνατό, κι' ἐγὼ στήν ἐπιτυχία μιᾶς προσπάθειας σὰν κι' αὐτὴ.

Ὁ συνδυασμὸς τοῦ καλοῦ καί τοῦ ἀγαθοῦ ἀξίζει νά ἐκτιμηθῇ τόσο πιότερο ὅσο πιό πολλοὺς κόπους χρειάζεται τ' ἀνάβασμα θεατρικῶν ἔργων στήν σκηνὴν κι' ὅσο πρὸ πολλὴ ἀνιδιοτέλεια χαρακτηρίζει τοὺς νέους τοῦ ΕΣΑΑ στήν διάθεσιν τῶν είσιπράξεων. Ἀρκεῖ νά σὰς εἰπῶ ὅτι πέρυσι κοντὰ στίς είσιπράξεις πού εἶχαν, πλήρωσαν ἀπ' τὰ δικά τους καί τρία ἢ τέσσερα σελλίνια, γιά καλύψουεν τὸ πρὸς πού τοὺς ζητήθηκε ἀπὸ διάφορα σχολεῖα τῆς Μ. Παιδείας τῆς πόλης μας γιά τήν πληρωμὴ είσιτηρίων φτωχῶν μαθητῶν.

*) Πού μαι πιωτοφει συζ. ὁ Ἑρασιτεχνισμός του. Ἐπισημὴν μίπαρε νά δουμε μᾶστα